

Maamme.

(Runo.)

Suomen maa, sana suloinen,
Nimi kallis, kauas kaiku,
Järky järvien ylitse,
Kumahtele kukkuloilla!
Ei ole rantaa rakkahimpaa,
Suloisimpaa suotu vielä,
Kuin on pohjainen kotomme,
Isänmaamme ihanainen.

Kullaniskojastä köyhä,
Muukalaisesta mitätöin
Olkoon kotoinen maamme,
Kasvinmaamme kaunukainen;
Vuorinensa, waaroinensa,
Korpinensa, kaiskunensa,
On se oiva mielestämme,
Kunnollinen kultamaaksi.

Pauhut kowat koskiemme,
Juoksut wirtamme wäkewät,
Metsät folkot, kaikkuaiset,
Talwen taiwas tähtinensä,
Kesä kirkas walonensa,
Laulun laatu kummanlainen:
Kaikki, kaikki meill' on kulta,
Sulo suuri sydämmemme.

Täällä walta-wanhempamme,
Täällä ilmoiset isämme
Kärsit wastukset, wahingot,
Päiwät kowat koittelivat;
Täällä auroin taisteltihin,
Täällä miekoin melskattihin,
Täällä sydän Suomen kansan
Kuormat kantoi raskahimmat.

Kukas sitten luvun laski
Kansan suurista suruista,
Sodan wainoist' waikioista,
Kapinoista kauhioista,
Hallawuosieta wiluista,
Näljän häädä hirmuifesta,
Weren wuodosta kowasta,
Jonka kaiken kansa kantoi!

Suuri tässä, tällä paikoin,
Wuos' hän eestämme werensä,
Päätti päiwänsä iloiset,
Täällä murheet mustat maistoi,

Huokaeli huolisansa
Se kauon kaonnut kansa,
Joka rauhamme rakensi,
Kantoi riipit muinaisemme.

Täällä on lepo, leuto olla,
Täällä meille suoja suotu;
Disko onnemme parempi,
Eli kohtaisi kowempi,
Minakin on annettuna
Meille sulo syntymaamme,
Mikä's sitten maailmassa
Dis sit' arwossa ylempi?

Tässä, tässä syntymaamme
On nyt eessä filmiemme,
Muuttumatta mielesämme;
Kätämme ojentelemme,
Kiemu rinnas' näyttelemme
Maata, rantoja, meriä,
Lausuen sanoilla näillä:
Kas! tuop' on maa, fotoinen maamme!

Jos me vielä wietäisimme
Uamu-ruskon rantehille,
Kullan hohtawan howihin,
Ilon kaiken kuuluwille,
Sittenkin me vielä sieltä
Pois, takaisin rientäisimme
Tälle köyhälle kobilille,
Armahalle isänmaalle.

Maamme! tuhat järvinefi,
Täällä laulut lasketahan,
Täällä usko urhastaapi;
Suojanen elon satama,
Toiwonmaamme, muistonmaamme!
Puutoksias pelkäämättä,
Onneas arastumatta,
Hoitse, waka, wapaana!

Kukkaises, tupella wielä,
Luopi Herran heilimänsä,
Tuopi touon kaunihimman,
Syttyääpi sydämmiimme
Riemus wälkkywän, waloisan,
Toiwos koiton, kunniasi, —
Myös kauemmaks on kaitkuwa
Laulu soma Suomenmaalla.

